

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΟΜΗ

Ἐν Ἑλλάδι Νο. 10 — ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Νο. 12.
Ἡ συνδρομὴ εἶναι προπληρωτέα ἑταίσις ἢ κατ' ἑξαμηνίαν εἰς δύο ἴσας δόσεις.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΥΠΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ»

Ἐν Ἑλλάδι Βουλῆς, 23, ἐπὶ τῷ Συναγωγίου τῆς Νέας Ἀγορᾶς.
Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λεπ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — 11 Μαρτίου 1884.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΕΛΤΙΟΥ: Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Φιλολογικὰ, ἐπιστημονικὰ, καλλιτεχνικὰ. — Βιβλιοκρισία ὑπὸ Γ. Χατζιδάκη. — Ἡμερολόγιον. — Διηγήματα. — Ἀλληλογραφία.
ΦΥΛΑΟΥ: Οἱ Φιλέλληνες. — Ἡ ἑορτὴ τοῦ Σταυροῦ ὑπὸ Γ. Αζμπάκη. — Ἐκδρομὴ εἰς Ἐλευσίνα ὑπὸ Ἰακ. Χ. Ἀρζγάτη. — Ἡ Μαυροβουνιώτισσα (μυθιστορία). — Ἐθνογραφικά.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Δύο κυρίως εἶναι τὰ σπουδαιότερα γεγονότα τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος: ἡ *Sabbatiale διαδήλωσις*, καὶ ἡ παύσις τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ζακύνθου.

Ὡς πρὸς τὴν διαδήλωσιν — λησμονηθεῖσαν σχεδόν — ὀλίγα ἔχομεν νὰ γράψωμεν, καθότι τάχιστα αὐτὴ περιεστᾶλη θραυσθείσης μίαις κεφαλῆς, ἧς ἀγνοεῖται ὁ κάτοχος.

Ὡς πρῶτην ἐκδήλωσιν τῆς πρὸς διαδήλωσιν ἀποπείρας δέον νὰ θεωρήσωμεν τὰ κατὰ τὴν νύκτα τῆς 1ης Μαρτίου, καθ' ἣν ἐξεφωνήθησαν τὰ γνωστὰ ἐκεῖνα λογύδρια.

Δυστυχῶς ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν, ὁ ἀληθὴς, ὁ μὴ καταγιγόμενος εἰς προσφωνήσεις καὶ ἀντιφωνήσεις, ἀλλ' ἐργαζόμενος ἀπὸ βαθείας πρωίας μέχρι τῆς ὥρας καθ' ἣν ἐξεφωνοῦντο τὰ λογύδρια, ὁ πληρόνων πολυειδεῖς καὶ πολυμόρφους φόρους, ὁ γνωρίσας τοὺς σωτήρας τοῦ 1862 καὶ τοὺς ἀναμορφωτὰς τοῦ 1882 (δρα «*Εργεσειν*») δὲν συνεκινήθη ποσῶς.

Τί κρίμα! . . .

Ἡ παύσις τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ζακύνθου δικαίως ἐνεποίησε τὴν χειρίστην ἐντύπωσιν: οὔτε θὰ τὴν ἐξαγνίσωσιν ἢ ὑπ' ἀριθ. 3155 συνοδικὴ ἐκθεσις, ἢ ἔνορκος ἀπόφασις τῶν τριῶν ἱατρῶν καὶ ἢ ὑπ' ἀριθ. 45 ἐκθεσις τοῦ ἱατροσυνεδρίου, οὔτε τὰ σχετικὰ ἄρθρα τοῦ Σ νόμου.

Μετὰ τὴν ἐπέμβασιν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας εἰς τὰ τῆς ἀνωτάτης ἐκπαιδευσεως, ἔπεται ἡ ἐπέμβασίς τῆς εἰς τὰ τῆς ἐκκλησίας.

Οἰκτρά προέβρια Βυζαντισμοῦ.

Διατί δὲν ἀφίνετε τοὺς ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας μοχθήσαντας, ὡς ἀποθάνωσιν ἐν εἰρήνῃ; καὶ ἂν ὁ γηραιὸς καὶ σεβάσμιος ἱεράρχης ἐκ τῆς θλίψεως ἀποθάνῃ τίς θὰ δώσῃ λόγον διὰ τὸν θάνατόν του;

Ἐντὸς ὀλίγου ἀποπλέει τὸ καταδρομικόν

«*Ναυάρχος Μιαούλης*» ὑπὸ τὴν διοικήσιν τοῦ κ. Δημ. Κριεζῆ ὑποπλοιάρχου, ὅπως ἐπισκεφθῆ τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς παραλίας τῆς τε *Εὐρωπαϊκῆς καὶ Ἀσιατικῆς Τουρκίας* μέχρις Ἀλεξανδρείας. Τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου τούτου θ' ἀποτελεῖται ἐκ 220 ναυτῶν θὰ ἐπιβῶσι δὲ καὶ οἱ ἡμίσεις τῶν προχθὲς καταπλευσάντων διὰ τοῦ «*Ἀρεως*» δοκίμων τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ. Ὁ πλοῦς οὗτος τοῦ «*Ναυάρχ. Μιαούλη*» διαρκεῖσι τέσσαρας μῆνας.

Φαντάσθητε τὴν συγκίνησιν, ἣν θὰ προξενήσῃ ἡ θέα τοῦ «*Μιαούλη*» μας εἰς τοὺς ἐγκαταλελειμμένους Ἕλληνας τῶν παραλιῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, περὶ ὧν — ἀφοῦ τόσον δὰ φροντίζομεν διὰ τοὺς ἐν τῇ *Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ* — οὔτε λόγος δὲν γίνεται καὶ μῶλα ταῦτα ἐκεῖ ὑπάρχει Ἕλληνισμὸς ἀκμαῖος, ἐκεῖ ὕγιεις διάνοιαι, ἐκεῖ πληθυσμὸς καθ' ἑκάστην φεῦ! ἐκρωσσιζόμενος καὶ ἐκτουρκιζόμενος.

Συριανὸς τις συνιστᾷ εἰς τὴν «*Νέαν Ἐφημερίδα*» ὅπως τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ἀθηναίων μιμούμενον τὸ τῆς Ἐρμουπόλεως μισθοδοτήσῃ τοὺς ἱερεῖς. . . Ἄν ἡ συνιστωμένη μίμησις αὐτὴ γενικευθῆ, ἀμφιβάλλομεν ἂν θὰ ὑπάρξωσι πολλοὶ οἰτινες δὲν θὰ ἐγκαταλείψωσι τὰ ἐπίγεια. . .

Πόσους μνηστῆρας θὰ ἔχῃ τότε ἡ ἐκκλησία καὶ πόσους πελάτας οἱ ῥάπτται τῶν ἱερῶν ἐνδυμάτων! . . .

Καὶ ὁ διδασκαλικὸς σύλλογος φέτος θέλει ἑορτάσει δσον οἷόν τε μεγαλοπρεπῶς καὶ δημοτελῶς τὴν 25 Μαρτίου πρὸς τοῦτο τῷ μὲν ἑταίρῳ καὶ Γυμνασιάρχῃ Πειραιῶς κ. Γ. Κρέμμ ανέθετο τὸ καθήκον νὰ ἐκφωνήσῃ τὸν πνευματικὸν λόγον, τῷ δὲ ἑταίρῳ κ. Ἰω. Σακελλαρίδῃ, ὅπως διὰ τοῦ χοροῦ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐξασκουμένων παιδῶν ᾄσῃ ἔθνικὰ τινα καὶ δημοτικὰ ᾄσματα. Πολλὴν περιέργειαν ἔχομεν νὰ ἀκούσωμεν τί εἰδους μουσικὴ θὰ ἦναι αὐτῇ. Ὡ! ἂν τὰ ἔξοχα κλέφτικα ᾄσματα μας ψαλῶσιν εἰς ἧχον λ.χ. πλάγιον τέταρτον!!

Ἐκ τῆς ἀναφορᾶς *διαλλαγῆς καὶ ἐρώσεως* ἣν ἐπέδωκαν τῇ Ἰσραῖ Συνόδῳ οἱ ἐξ πρώην Μακρακιστοὶ κληρικοὶ, ἀκατανόητον ἐφάνη ἡμῖν τὸ ὅτι «*πᾶν τὸ ἀπάθον κατ' ἐλάχιστον καὶ μέχρι κεραίας πρὸς τὸ καθόλου πνεῦμα τῆς ἐκκλησίας ἀποδοκιμάζουσι καὶ ἀπορρίπτουσι, καὶ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ ἐὰν διδάσκῃ τοῦτο*».

Τὸ πρῶτον μέρος τῆς περιόδου ταύτης

προδίδει φόβον, δν μόνον ἐνώπιον ἱερᾶς ἐξετάσεως ἐδικαιοῦτο νὰ ἔχῃ τις, τὸ δευτερον εἶναι πάλιν ὑπερβολικόν διότι ἂν ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ — κατὰ διαταγὴν βεβαίως τοῦ Ὑψίστου — διδάξῃ τι, τοὺς συμβουλευόμεν νὰ τὸν ἀκούσωσιν ἂν δὲν θέλουσι καὶ αὐθις νὰ θεωρηθῶσιν αἰρετικοί.

Τί εἶναι αὐτὸ πάλιν τὸ φαγοπείρι εἰς τὸ μνημα τοῦ Καραϊσκάκη ἐπὶ τῇ 25 Μαρτίου!! Ποῦ ἠκούσθη νὰ ἑορτάζωνται *κούλουμα* εἰς τὰ νεκροταφεῖα; Ἀφοῦ ἀπαξ ἀπεφασίσθη ἡ φετινὴ 25 Μαρτίου νὰ ἑορτασθῆ λίαν πρωτοτύπως δι' ἐκθέσεως ἱερῶν ἀντικειμένων τῆς μεγάλης ἐκείνης ἐποχῆς, ἀφοῦ ἡ ἐκθεσις αὐτὴ παρὰ πᾶσαν πρόσδοκίαν ἐπιτυγχάνει, διατί νὰ γίνῃ ὁ ἀντιπερισπασμὸς οὗτος; διὰ ν' ἀποδείξωμεν ὅτι ἡ *δεχρόνια*, ἡ μόνη μαύρη φάσις τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, καὶ εἰς τὰς ἑορτάς του δὲν δύναται νὰ λείψῃ; . . .

Μὴ παρασυρόμεθα ὑπὸ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ. . . ἂν ἐπὶ Κωλέτου ἐγένετό ποτε ἡ ἑορτὴ αὐτὴ, ἦτο ἐπινόησις τοῦ πονηροτάτου ἐκείνου πολιτευτοῦ, ὅπως προσελκύσῃ τὸν λαόν ἐκεῖ, μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ματαιώσῃ οὕτω τὰς προπαρασκευαζόμενας κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ταραχάς! Διὰ τοῦτο ἀπαξ μόνον ἐπανελήφθη ἡ ἑορτὴ — καὶ αἱ ἑορταὶ ἐπὶ Ὀθωνός δὲν ἦσαν παρωδίαί — ἐνῶ καὶ ἀγωνισταὶ ἔζων τότε νὰ ἐνθουσιάζωσι καὶ ποιηταί, οἷος ὁ Ἀλέξανδρος Σούτσος, νὰ οἰστρηλατήσωσι τὰ πλήθη.

Ἐλπίζομεν ὅτι τὰ ἀξιότιμα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς θὰ κατανοήσωσι τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων μας καὶ δὲν θὰ μᾶς παρεξηγήσωσι.

Ἐορτὴ πάνδημος εἰς τὸ μνημα τοῦ Καραϊσκάκη καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἡρώων πρέπει νὰ γίνῃ, ἀλλὰ τὴν ἐπέτειον τοῦ θανάτου του, δηλ. τὴν 23 Ἀπριλίου, καὶ ὄχι τὴν 25 Μαρτίου. Ὁμοίως τοιαῦται ἑορταὶ δέον νὰ γίνωσι παρὰ τὸ μνημα τοῦ Μιαούλη καὶ τοῦ Κολοκοτρώνη, ὅπως ἑορτάζωνται πανδήμως καὶ οἱ τρεῖς γίγαντες ἀντιπρόσωποι τῆς Ρούμελης, τῶν Νήσων καὶ τοῦ Μωριά.

Ἐορταὶ ὅμως καὶ ὄχι *γλέντια*. Ὡραία τῇ ἀληθείᾳ ἐνδειξις σεβασμοῦ, ἂν τῶν *ψητῶν ἀρτιῶν* τὰ κόκκαλα ἀναμιχθῶσι μὲ τὰ ἱερά ὅσα τῶν ἐκεῖ πεσόντων, καὶ ἂν ἀντιπάσης ἄλλης σπονδῆς τὸ *ρετσινατό ποτίση* τὴν γῆν, ἣν ἐβάψε τῶν ἡρώων τὸ αἷμα!

Δ. ΓΡ. Κ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ, ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Εξεδόθη κατ' αὐτὰς ὁ δέκατος τέταρτος τόμος τοῦ περιοδικοῦ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου μετὰ ἰδιαίτερου παραρτήματος, περιέχοντος πίνακα τῶν χειρογράτων τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἑτέρουσ πέντε ἀκόμη πίνακας παριστῶντας ἀπόψεις τῶν σπουδαιοτέρων αὐτῶν μερῶν. Προτάσσεται δὲ πρόλογος, ἐν ᾧ ἐκτίθεται τὸ ἱστορικὸν τοῦ πίνακος, ὃς ἐπὶ δέκα ἑξα ἔτη ἐγράφετο, καὶ κατάλογος ὀνομασιῶν τῶν διαφορῶν μερῶν τῶν τευχῶν, ἐν ᾧ ἀναγράφονται καὶ διαφοροὶ περὶ αὐτῶν γνώμαι.

Ἡ πριγκίπισσα Βεατρίκη, θυγάτηρ τῆς βασιλισσῆς Βικτωρίας, μέλλει νὰ ἐκδώσῃ περιγραφήν τῆς Aix-les-Bains καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς.

Χειρόγραφόν τι ἀνεκαλύφθη ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ Arezzo περιέχον διάφορα ἔργα τοῦ ἀγ. Παριάνου τῆς Poitiers, ἀνεκδότα ὡς καὶ τὴν πραγματείαν αὐτοῦ de Mysteriis (περὶ μυστηρίων), ἧτις ἐθεωρεῖτο ἀπολεσθεῖσα καὶ ὕμνος τινας. Πρὸς τούτοις περιέχεται ἐν αὐτῷ ὀδοιπορικὸν τι τῆς Παλαιστίνης καὶ ἄλλων Ἀνατολικῶν χωρῶν ὅπου εἰκάζεται ὅτι ἐγράφη κατὰ τὴν τετάρτην ἑκατονταετηρίδα.

Ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ λεξικοῦ αὐτῆς μετέβαλε τὴν ἡμέραν τῶν καθ' ἑβδομάδα ἀκαδημαϊκῶν συνεδριάσεων, αἰτινὲς ἐγένοντο πᾶσαν Παρασκευὴν καὶ Τρίτην, ὅπως ἀφήσῃ τὴν ἡμέραν τῆς Παρασκευῆς ἐλευθέραν διὰ τὴν λεξικογραφίαν.

Δύο νέα περιοδικὰ ἐνεφανίσθησαν ἐν τῷ ὀρίζοντι τοῦ Γαλλικοῦ τύπου περὶ παιδείσεως πραγματευόμενα. Τούτων τὸ μὲν φέρει τίτλον Université (Πανεπιστήμιον), ἐκδίδεται δὲ ὑπὸ τοῦ Cerf καθ' ἑβδομάδα καὶ δημοσιεύει τὰ πρακτικὰ τῆς Ἐταιρείας τῆς μέσης παιδείσεως καὶ πᾶσαν διατριβὴν σχετικὴν πρὸς τὸ ὑποκειμένον τοῦτο, τὸ δὲ ἕτερον Revue de l'Enseignement secondaire et de l'Enseignement supérieur (Ἐπιθεώρησις τῆς μέσης καὶ ἀνωτέρας Παιδείσεως) ἐπιγράφεται καὶ θεωρεῖται θεωρητικώτερον τοῦ πρώτου, φέρει δὲ ἡμιεπίσημον κάπως χαρακτηριστῆρα.

Τὸ τμήμα τῶν χειρογράφων τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Βρεττανικοῦ Μουσείου ἀπέκτησεν ἐσχάτως πολλὰ καὶ πολλοῦ λόγου ἀξία χειρογραφα, ἐν οἷς καὶ ἐν Ἑλληνικῶν εὐχολόγιον τοῦ δεκάτου τρίτου αἰῶνος.

Ὁ τρίτος τόμος τῶν δι' αὐτοτυπίας πανομοιότητων τοῦ Ἀλεξανδρίνου ἐκκλησιαστικοῦ κώδικος ἐξεδόθη ἤδη τῇ δια-

τάγῃ τῶν Ἐφόρων τοῦ Βρεττανικοῦ Μουσείου καὶ τὸ ὅλον ἔργον εἶναι ἤδη πλήρες, σύγκειται δὲ ἐκ 4 τόμων εἰς φύλλον.

Εὐρίσκονται ὑπὸ τὰ πιστήρια καὶ πρὸ τοῦ Πάσχα θέλουσιν ἐκδοθῆ τὰ προλεγόμενα τῆς ὀγδόης ἐκδόσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τοῦ Tischendorf.

Δέκα ἐννέα αὐτόγραφοι ἐπιστολαὶ τοῦ λόρδου Βύρωνος πρὸς τὴν μητέρα του κατὰ τὰ ἔτη 1809—11 δεδεμένοι ἐν ἐνὶ τόμῳ ἐπωλήθησαν πρὸ ἐνὸς μηνὸς ἐν Ἀγγλίᾳ ἀντὶ 283 λίρ. καὶ 10 σελ. Τὰ αὐτόγραφα ἠγοράσθησαν δι' Ἀμερικὴν.

Κατ' αὐτὰς ἐκδίδεται ἐν Λονδίῳ ἀγγλικὴ μετάφρασις τοῦ μυθιστορήματος «Νανὰ» μετ' εἰκονογραφίῶν, αἰτινὲς ἐσχεδιάσθησαν ὑπὸ Γάλλων τεχνιτῶν.

Τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον τῶν Παρισίων ἐψήφισε πίστωσιν 10,000 φράγκων ὡς ἔρανον ὑπὲρ τῆς τελεσθεσομένης τῇ 18)30 ἰουλίου ἐορτῆς ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδῃ τοῦ Διδερότου. Ἡ αὕτη πίστωσις εἶχε δοθῆ καὶ εἰς παρομοίας περιστάσεις διὰ τὸν Βολταῖρον καὶ τὸν Ρουσσά. Τὸ ποσὸν τοῦτο πληρωθήσεται ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ ἀνεγερθῇ ἀνδριάς εἰς τὸν Διδερότον. Ἐτέρα ἐπίσης τελετὴ ἐορτασθήσεται αὐθήμερον ἐπὶ τῷ αὐτῷ λόγῳ ἐν τῷ γενεθλίῳ αὐτοῦ πόλει Langres.

Λίαν προσεχῶς ἐκδίδεται ἐν ἀγγλικῇ μετάφρασις συλλογὴ δημοτῶν ᾠμάτων τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τῆς δεσποσύνης Φλωρεντίας Μάκφερσον. Ἐκάστου ποιήματος προτέτακται βραχεῖα βιογραφία τοῦ ποιητοῦ καὶ ὅπου δυνατόν, σύντομος σημείωσις τῶν περιστάσεων, αἰτινὲς ὑπῆρξαν ἀφορμὴ πρὸς ἐμπνευσιν τοῦ ᾠμάτος. Κύριον σκοπὸν τοῦ βιβλίου τούτου προέθετο ἡ ἐκδότις νὰ καταστήσῃ γνωστὸς τοῖς Ἀγγλοῖς ἀναγνώστῃς τοὺς ἀπὸ τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος διαλάψαντας Ἕλληνας ποιητάς.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας Οὐμβέρτος, ἐδωρήσατο τῷ προϊστορικῷ καὶ ἐθνογραφικῷ Μουσεῖο τοῦ Ῥωμαϊκοῦ Κολλεγίου λαμπρὰν συλλογὴν ἐθνογραφικῶν ὑποκειμένων τῆς Ἀφρικῆς.

Προσεγγίζουσης ἤδη τῆς ἐγκαινιάσεως τοῦ ἐν Ῥώμῃ ἰδρυθέντος ἱστορικοῦ Ἰνστιτούτου ἐπιμελεῖται τοῦ ἐπὶ τῆς παιδείας Ὑπουργοῦ τῆς Ἰταλίας, καὶ ἱστορικαὶ ἐταιρεῖαι ἤρχισαν νὰ ἐκλέγουσι τοὺς μέλλοντας ν' ἀντιπροσωπεύσωσιν αὐτάς κατὰ τὴν τελετὴν ταύτην.

Ἡ ἐν Ἀγγλίᾳ Ἐταιρεία τῆς Αἰγυπτιακῆς ἐξερευνησεως λαβοῦσα παρὰ τοῦ Κεδίβου τὴν ἀδειαν νὰ διενεργήσῃ ἀνασκαφὰς ἐν Αἰγύπτῳ ἀνήθηκε τῷ κ. Γ. Φλίνδερς Πετρίε, συγγραφεῖ τοῦ βιβλίου τῶν Pyramids and the Raab of Gizeh, τὴν ἐξερεύνησιν τοῦ Δέλτα. Πρὸς τοῦτο ὁ

κ. Πετρίε, ἀφοῦ ἐμελέτησεν ἐπιτοπίως τὴν τοπογραφίαν τοῦ Δέλτα ὑπὸ ἀρχαιολογικῆν ἐποψίν, ἐστῆς τὸ κέντρον τῶν ἐργασιῶν του ἐν Σάν. Ἐκείθεν σκοπεῖ διαπάνη τῆς ῥηθείσεως Ἐταιρείας νὰ ἀρχίσῃ ὡς τάχιστα, καὶ ἤρχισεν ἤδη, τὰς ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφὰς.

Εἰς τὴν Ἐταιρείαν ταύτην ὀφείλεται καὶ ἡ ἐν Wady Tumilat ἀνακάλυψις τοῦ Pithom ὑπὸ τοῦ Ναβίλλ, ὅστις πρὸ ἐνὸς ἔτους εἶχεν ἐπιφορτισθῆ ὑπ' αὐτῆς νὰ ἐκτελέσῃ παρομοίαν ἀποστολήν.

Αἱ ἐν Ῥώμῃ θέρμαι τοῦ Διοκλητιανοῦ μετεβλήθησαν εἰς Μουσεῖον, οὗ ἔφορος διαώρηθ' ὁ κ. Fiorelli. Ἐν αὐτῷ θ' ἀποτεθῶσιν αἱ ἐκ τῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀνασκαφῶν ἀνακαλυφθεῖσαι τοιχογραφίαι.

Ἡ Γερουσία τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐψήφισε 500,000 δολλάρων πρὸς ἀνίδρυσιν Βιβλιοθήκης ἐν Βασιγκτῶνι ἀξίας τῆς ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως. Ἐκτὸς τοῦ πρὸς πλουτισμὸν τῆς Βιβλιοθήκης χορηγηθέντος ποσοῦ τούτου αἱ μέχρι τοῦδε γενομένης δαπάναι ὑπολογίζονται εἰς 3,000,000 δολλάρων, πρὸς πλουτισμὸν καὶ ἀνεγερσιν κτιρίου χωροῦντος 3,000,000 τόμων.

Ἐκ τῶν τριακοντα πρώτων παραστάσεων, αἰτινὲς ἐδόθησαν κατὰ τὴν ἐφετινὴν περίοδον τοῦ ἐν Παρισίοις Ἰταλικοῦ θεάτρου (Theatre-Italien) εἰσεπράχθησαν 431,000 φρ. ἀπὸ ἀναλογιστοῦ κατὰ μέσον ὄρον εἰς 14,366 φρ. ἀνὰ παράστασιν. Ἐκ μόνων δὲ τῶν τριῶν πρώτων παραστάσεων τοῦ δράματος τοῦ Βίκτωρος Οὐγὼ Λουκρητίας Βοργιάς, ὅπου ἐδιδάχθη μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας, εἰσεπράχθησαν 56,820 φρ.

Νέον μελόδραμα ἐπιγραφόμενον Neaga ἀναβιβάζεται ἐπὶ σκηνῆς εἰς τὸ ἐν Λονδίῳ βασιλικὸν θέατρον. Τὸ μελόδραμα τοῦτο ἐμελοποιήθη ὑπὸ τοῦ Σουηδοῦ μουσουργοῦ van Hallstrom, ἐποιήθη δὲ ὑπὸ τῆς Carmen Sylva φευδωνύμου τῆς Βασιλισσῆς τῆς Ῥουμανίας.

Ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιγραφῶν, ἧτις ἐγένετο τῇ 8 Φεβρουαρίου ε. ν. ὁ κ. Ἀλβέρτος Δυμὼντ (πρῶτον διευθυντῆς τῆς ἐν Ἀθῆναις Γαλλικῆς Σχολῆς καὶ νῦν μέλος τῆς Ἀκαδημίας) ἠρμήνευσε τὸ μωσαϊκὸν τῆς Νίμας, περὶ οὗ ἐσχάτως πόλις ἐγένετο λόγος ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ τύπῳ. Κατ' αὐτὸν τὸ μωσαϊκὸν παριστᾷ τὸν βασιλεῖα τῆς Ἰωλκοῦ Πελίαν καθήμενον ἐπὶ θρόνου, τὴν θυγατέρα του Ἀλκιστίν ἱσταμένην παρ' αὐτῷ καὶ τὸν Ἀδμητον ἄγοντα μίαν τίγριν καὶ ἕνα ἀγρίοχορον ἀλουσιδέτους. Ὁ Ἀδμητος ἐκπληρώσας τὸν ἀνατεθέντα αὐτῷ ἄθλον ἀξίως νὰ νυμφευθῇ τὴν Ἀλκιστίν. Ἡ σκηνὴ εἶναι γνωστὴ καὶ ἐξ ἄλλων μνημείων, ἡ δὲ σύλληψις τῆς ἰδέας δὲν ἔχει τι τὸ ἔξοχον, οὔτε ἡ ἐκτέλεσις τι τὸ ἔκτακτον. Πολλὰ εἰκόνας μωσαϊ-

κῶν εἶναι πολὺ ὑπέρτεροι ταύτης, ἀλλ' ἡ ἰδιαιτέρα ἀξία τοῦ ψηφιδωτοῦ ἐγκρίεται ἐν τῇ κυρίῳ διακοσμῇ. Τὰ δεκαεξ ὀρθογώνια φατνώματα, ἀπερ περιεκοσμοῦσι τὸν κεντρικὸν πίνακα, οὐδὼς ὁμοιάζουσιν ἀλλήλοις, καίτοι δὲ ἀπλούστατα, ἔχουσι ψηφιδωτῆθ μετὰ πολλῆς χάριτος. Ἡ ἐπιπράττουσα συμμετρία ἐν τοῖς γεωμετρικοῖς σχήμασι καὶ τοῖς ἀρχιτεκτονικοῖς κοσμημασιν, ὡς καὶ ὁ συνδυασμὸς τῆς ἐν αὐτοῖς ἀρμονικῆς ποικιλίας τῶν χρωμάτων καθιστᾷ τὸ καλλιτέχνημα οὐχὶ κοινόν.

Ἐπιτροπὴ πρὸς ἀνεγερσιν ἐθνικοῦ μνημείου εἰς τὸν Γουλιέλμον Μύλλερ συνεκροτήθη ἐν τῇ γενετείᾳ τοῦ ποιητοῦ πόλει Δεσσαύτα (Dessau). Τὸ ἀνεγερθησόμενον μνημεῖον ἀποτελεῖται ἐκ κολοσσιαίας προτομῆς καὶ ἀρκούντως ὑψηλοῦ στυλοβάτου, ἐφ' οὗ λαξευθήσονται διάφορα ἀνάγλυφα καὶ ἀλληγορικὰ παραστάσεις ἐμφαινούσαι τὸν βίον καὶ τὰ ἔργα τοῦ ποιητοῦ. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου ἀνετέθη εἰς τὸν Ἑρμαν Σούβερτ. Ἡμεῖς παραλείπομεν τὰς ὑπηρεσίας, ἃς παρέδωκε τῇ ἀνθρωπότητι, καὶ τὰ ἔργα ἀπερ κατέστησαν αὐτὸν προσφιλέστατον τῇ Γερμανίᾳ, ἀναμνησόμενοι τοῖς Ἕλλησιν ὅτι ἡ Μοῦσα τοῦ Γουλιέλμου Μύλλερ, ἡ ἐμπνεύσασα τὸν Σούβερτ καὶ τούτους ἄλλους μουσουργούς, οὐχὶ ὀλίγον συνετέλεσε διὰ τῶν ποιήσεων νὰ ἐξεγείρῃ τὸν ἐθνουσιασμὸν τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἡγεμόνων αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος. Εὐχῆς δ' ἔργον θὰ ἦτο ὅπως καὶ ἡ Ἑλλὰς ἀποτινοῦσα φόρον εὐγνωμοσύνης πρὸς παλαῖον εὐεργέτην ἀπέστελλε τὸν ὄβολόν τῆς ὑπὲρ τῆς μνήμης τοῦ ποιητοῦ τῶν Ἑλληνικῶν ᾠμάτων.

Τὴν 12 Φεβρουαρίου ε. ε. παρεστάθη κατὰ πρῶτον ἐν τῷ Ἰταλικῷ θεάτρῳ τῆς Πετροῦπόλεως ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας τὸ νέον τοῦ Ρουβινσταῖν μελόδραμα Νέρωρ. Τὸ ἔργον τοῦτο ἐστέφη μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας. Αὐτὸς ὁ συνθέτης διηθῶνε τὴν ὀρχήστραν. Τὸ σύνολον περιέχει ὠραϊότατα μέρη ἢ μουσικῆ, καίτοι μονότονον, δεικνύει τὴν μεγάλην τέχνην τοῦ μουσουργοῦ. Ἐν γένει δὲ ἡ ἐκτέλεσις καὶ διακοσμησις τῆς σκηνῆς ἐπέσπασαν τὰς ἐπευφημίας τῶν ἀκροατῶν διὰ τὸν συνθέτην Ρουβινσταῖν καὶ τὸν σκηνογράφον Vigentini.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Νεαπόλεως ἀπεφάσισε νὰ ἀνεγείρῃ ἀνδριάντα ἐξ ὀρειχάλκου τῷ Βίκτωρι Ἐμμανουὴλ ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Δημαρχείου.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ Μουσείου τῶν κοσμητικῶν τεχνῶν ὥρις τὴν νέαν αἴθουσαν τοῦ πρώτου πατώματος, ὅπου κατέχει ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς βιομηχανίας, δι' ἀπόθεσιν τῆς σχηματιζομένης ἤδη συλλογῆς ἐκμαγείων ἐκ τῶν ἀριστουργημάτων τῶν κοσμητικῶν τεχνῶν. Τὰ ἐκμαγεῖα ταῦτα τοποθετηθήσονται εὐμεθῶς πρὸς μελέ-

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

Συντάξις 181 σελ. 3.

τὴν τῶν μαθητῶν. Ἡ συλλογὴ αὕτη ἐπὶ τοῦ παρόντος περιορίζεται εἰς μικρὸν ἀριθμὸν λευφάνων ἀρχιτεκτονικῆς καὶ προτύπων γυψίνων. Ἀλλ' ἐντὸς ὀλίγου χρόνου καταρτισθήσεται συλλογὴ προτύπων πλήρης, διηρημένη κατ' ἐποχάς, εἰς τὴν θὰ προστεθῶσιν ἐκμαγεῖα γαλθανοπλαστικὰ τοιοῦτων ὑποκειμένων ἐξ ὀρειχάλκου καὶ πολυτίμων μεταλλῶν.

Ὁ κ. H. Bordier ἐξέδωκε τὸ δεύτερον τεῦχος τῆς λαμπρᾶς αὐτοῦ περιγραφῆς τῶν ζωγραφῶν καὶ ἄλλων κοσμημάτων τῶν ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς χειρογράφοις τῆς ἐν Παρισίοις Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης περιεχομένων. Ἡ ὅλη σύγγραφη ἀποτελεσθήσεται ἐκ 4 φυλλαδίων.

Ἐκτελουμένων πρὸ διετίας γενικῶν γυμνασίων τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ, ὁ Ῥώσος στρατηγὸς Δραγομερόφ ἐν γενικῷ τινι γυμνασίῳ τῶν γάλλων καὶ τῶν ξένων ἀξιωματικῶν, οἵτινες μετέχον τῶν γυμνασίων, ἐποίησατο πρόποσιν ὑπὲρ τῶν γαλλικῶν ὄπλων. Ἡ σκηνὴ αὕτη ἐνέπνευσε τὸν μελοποιὸν Γαγκλώφ νὰ τὸνίσῃ πατριωτικὸν τι ᾄσμα, ὅπου ἐπέγραψε πρόποσιν ὑπὲρ τῆς Γαλλίας. Ἡ μουσικὴ τοῦ ᾄσματος τούτου εἶναι λίαν ἐπιτυχῆς καὶ ἤρχισεν ἤδη νὰ καθίσταται δημοφιλῆς ἐν Γαλλίᾳ.

Προσεχῶς ἐκδίδεται Ἰταλικὴ μετάφρασις τῶν Ἀπομνημονευμάτων τοῦ Ἑρρίκου Heine ὑπὸ τοῦ ἐν Φλωρεντίᾳ ἐκδότου βιβλίων G. Barbera.

Τὸ ἐν Ἐδιμβούργῳ Πανεπιστήμιον πανηγυρίζον τῇ 18 Ἀπριλίου τὴν τριακονταετηρίδα τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ 1583 προσεκάλεσε διάφορους Ἀκαδημαϊκὰ καὶ Πανεπιστήμιους ὅπως μετᾴσωσι τῆς ἐορτῆς δι' ἐνὸς ἢ πλείονων μελῶν βεβαιῶν δ' αὐτὰς ἐκ τῶν προτέρων περὶ τῆς ἐγκαρδίου ξενίας, ἧς θὰ τόχωναι οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν.

Ὁ κ. Neill ἀρίκετο πρὸ ἐνὸς περίπου μηνὸς εἰς Μοζαμβίκην ἀφοῦ διήλθε 1400 μίλια ἀνευρευνήτου γῆς τῆς Ἀφρικῆς. Κατ' αὐτὸν ἡ λίμνη Σχίρβα εἶνε πολὺ μικρότερα παρ' ὅσον μέχρι τοῦδε ὑπετίθετο, καὶ ὁ ποταμὸς Λουγέντα ἢ Λιέντα δὲν πηγάζει ἐξ αὐτῆς, ἀλλ' ἐξ ἄλλης τινὸς λίμνης καλουμένης Ἀμαραμπού. Κατὰ τὴν ἐπάνοδον αὐτοῦ ἐκ τῶν ἐνδοτέρων τῆς Ἀφρικῆς ὁ κ. O'Neill ἠκολούθησε τὴν διεύθυνσιν τῆς κοιλάδος Λουκελίγκο, ἧτις εἶνε κατωκρημένη.

Ὁ ἐν Βελγίῳ ἐκδότης Maquard ἐτύπωσε κατ' αὐτὰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐν Βρυξέλλαις αὐτοκρατορικῆς καὶ βασιλικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν γραμμάτων ἐκπονηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἐδουάρδου Μαϊλλὸ μέλους τῆς αὐτῆς Ἀκαδημίας (Maily [e] Histoire de l'Académie impériale et royale des sciences et belles lettres de Bruxelles).

Τὰ πολυτιμώτατα παντὸς ἔθνους εἶναι ἀναμφιβόλως ἡ θρησκεία του, ἡ πατρίς του, ἡ γλῶσσά του, τὸ ὄνομά του, ἡ ἱστορία καὶ αἱ παραδόσεις καὶ τὰ ἔθιμά του, ἡ τέχνη καὶ ἐπιστήμη του καὶ εἰ τι ἄλλο. Διέσωζεν ἄρα τὸ Ἕλλην. ἔθνος τὰ κειμήλια αὐτοῦ ταῦτα καθ' ἅπαντας τοὺς αἰῶνας ἀδιαλείπτως· οὐδαμῶς. Ἦν χρόνος ὅτε τὴν ἀρχαίαν του θρησκείαν ἀντήλλαξε διὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὅτε τὸ ὄνομά του ἀπέπτυσεν καὶ ὡς βδελυρὸν ἐμίσησεν καὶ ὡς ὕβριν κατ' ἄλλοθρησκῶν μετεχειρίσθη, ὅτε διασπαρὲν ἐπὶ τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς ἀπέμαθε κατὰ μικρὸν νάγαπᾷ τὴν πατρίδα του, καταστὰν κοσμοπολιτικόν, καὶ ὅτε τέλος προσλαβὼν τὴν νέαν θρησκείαν ἀπόλεσε παντελῶς τὴν ἔνοιαν καὶ τὸ φίλτατον ὄνομα τῆς πατρίδος, ἐνόμιζε δ' ὅτι πατρίδα ὀφείλει νὰ ζητῆ ἐν τῷ οὐρανῷ οὐχὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Ἦν χρόνος ὅτε τὴν ἱστορίαν του ἀπυρνήθη καὶ ποιούμενον λόγον περὶ τῶν ἀρχαίων εἰδωλοκρατῶν ἐλάλει περὶ αὐτῶν ὡς περὶ ξένων καὶ ἀντέτασεν οὕτως ἑαυτὸ πρὸς αὐτοὺς τοὺς προγόνους του, διότι ἤσθαι νεο ἑαυτοῦ ὅλος ἄλλότριον ἐκείνων, ὅτε ἡ συνέχεια τοῦ διανοητικοῦ του βίου καθόλου διεκόπη, ὅπως ὁ σεβαστὸς καθηγητῆς κ. Παππαρηγόπουλος ἐν Ἑλ. ἱστορ. τ. Γ' σελ. 25 ἐδίδαξεν εἰπὼν «ὁ διανοητικὸς δεσμὸς μεταξὺ τοῦ ἐθνικοῦ καὶ τοῦ χριστιανικοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐράσθη τότε ἐν Ἑυρώπῃ τε καὶ ἐν Ἀσίᾳ... τὸ μὲν διότι ἕνεκα τῶν ἀδιαλείπτων πολέμων καὶ ἐπιδρομῶν τὰ ἐκπαιδευτήρια τοῦ Κράτους περιωρίσθησαν κυρίως εἰπεῖν εἰς μόνην τὴν Κωνσταντινουπόλιν, τὸ δὲ διότι ὀσημέραι ἐκρατύνετο ἡ δυσπιστία πρὸς τὴν ἑλλην. ἐκείνην παιδείαν, ἧτις ἐσπευρε τοιαῦτα ζιζάνια (τὰς αἰρέσεις) ἐντὸς τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου». Τὴν τέχνην καὶ τὰς παραδόσεις καὶ τὰ ἔθιμά του τὸ ἔθνος ἡμῶν ἐπὶ ταοσούτῳ μόνον διετήρησεν, ἐφ' ὅσον ἡ προσηλυτικὸσα ἀνεκτικὴ κατ' ἀρχάς Ἐκκλησία εἶτε μετέβαλεν αὐτεπαγγέλτως εἶτε ἠναγκάσθη νὰ ἐπιτρέψῃ νὰ μεταβληθῶσιν ὀλίγον καὶ ἐνδυσθῶσιν ὡς εἶπεν ἐνδυμα χριστιανικῶν, πρὸς Hertzberg Gr. Gesch. I. 77 - 78 καὶ σελ. κέ - ζ τῆς Κρίσεως τῆς ἐν τῷ Φιλολογικῷ Ῥοδοκανακίῳ διαγωνίσματι τυπωθείσης ἐν τῷ Α' μέρει τῆς Μελέτης ἐπὶ τοῦ βίου τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων τοῦ κ. Ν. Πολίτου· τῶν μύθων του τοσοῦτους σχεδὸν μόνον διέσωσεν ὅσοι, κατὰ τὴν φράσιν τοῦ ἐπιστημονικωτάτου ἐν τούτοις φίλου ἡμῶν κ. Ν. Πολίτου, εἶτε θετικῶς εἶτε ἀρνητικῶς ἐγένοντο χριστιανοί, τ. ἔ. εἶτε πρὸς ἀγίους εἶτε πρὸς διαβόλους, καθόλου λοιπὸν πρὸς τὴν νέαν θρησκείαν ἦλθον εἰς σχέσιν. Οὕτως οὐδεμίαν ἀρχαίαν ἐθνικὴν ἐορτῆν, οὐδεμίαν ἀρχαίαν καλὴν τέχνην, ἀν μὴ διὰ τῆς ἐκκλησίας, ἐσώθη! Πανταχοῦ ὁ τὸν ἀρχαίον ἑλλην. κόσμον διακρίνων ἔφρα πρὸς τὸ ὄρατον ἀπώλετο!

Μόνῃ ἡ γλῶσσα φείνεται ὅτι ἀποτελεῖ

ἐξαιρέσειν, διασωθῆσα ἐκ τοῦ φρικώδους ἐθνικοῦ ἡμῶν ναυαγίου. Ἄλλ' ἂν μὴ σφαλώμεθα, ἢ ἐξαιρέσειν αὐτὴ εἶναι μόνον κατ' ἐπίφρασιν οὐχὶ καθ' ὑπόστασιν ἢ γλώσσα ἐσώθη, πρῶτον διότι ὁ Χριστιανισμὸς εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς διεδόθη ἐν Ἑλλάδι οὐχὶ διὰ ξένης τινὸς γλώσσης, ἀλλὰ δι' αὐτῆς ταύτης τῆς κοινῆς ἐλληνικῆς, ἐπομένως δὲν παρουσιάσεν ἡμῖν μετὰ τῶν νέων δοξασιῶν καὶ νέαν γλώσσαν, ὅπως ἄλλοις ἔθνεσιν ὁ Μωαμεθανισμὸς τὴν Ἀραβικὴν, καὶ δὴ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκβάλῃ αὐτὴν, εἰς τὴν τούναντιον ἐνεφύσησε νέαν ζωὴν καὶ παρέσχε νέας δυνάμεις, ὥστε μέγα μέρος αὐτῆς καὶ οὐχὶ τὸ ἐπουσιωδέστατον ἀποτελεῖ ἡ ἐκκλησιαστικὴ φιλολογία. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὑπελείφθη ἡ γλώσσα ὁ μόνος δεσμὸς τῶν Γραικορωμαίων, ὅπως ὁ αἰδιμὸς Κοραῆς τοὺς ὠνόμαζε, πρὸς τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας, δεσμὸς τότε μὲν ἀσθενής, οὐδ' ἐντελῶς συνειδητός, ἀλλ' ἐνισχυθεὶς μετὰ ταῦτα διὰ παιδείας καὶ συνδεθεὶς στενωτάτα μετὰ τῆς θρησκείας ἀπέβη ἡ ἱερὰ ἀγκυρα, ἐφ' ἧς ἐσώθη, ὅπως ἐσώθη, τὸ ταλαίπωρον ἔθνηκὸν ἡμῶν σκαφοσκοπὰ τοὺς μετέπειτα φοβεροὺς χειμῶνας.

Ἄλλ' ἂν μὴ ἀπέβαλεν ἡ Ἐκκλησία τὴν ἑλλην. γλῶσσαν καθόλου, περιώρισε ὅμως καὶ τέλας πικταχέθεν σχεδὸν παρηγκῶνισ πάντα τὰ μέρη αὐτῆς, ὅσα δὲν ἐβαπτίσθησαν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, τ. ἔ. τὰς κατὰ τόπους διαλέκτους. Τῆτο δὲ συμφωνεῖ πληρέστατα πρὸς τὴν διὰ τῶν Συμβολῶν ἡμῶν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νέας Ἑλληνικῆς ἀποδειχθεῖσαν, ὡς ἐλπίζομεν, γνῶμην ἡμῶν, καθ' ἣν σχεδὸν πάντα τὰ κατὰ τόπους ἐν Ἑλλάδι ἡμεῖς ἀναγοῦμεν εἰς τὴν Κοινὴν, οὐχὶ δὲ εἰς τὴν Δωρικὴν (πλὴν τοῦ Τσακωνικοῦ) καὶ Αἰολικὴν διάλεκτον. Διότι ἡ κοινὴ αὐτὴ ἐλήφθη κατὰ πρῶτον εἰς μετάφρασιν τῶν Ὁ, εἶτα δ' εἰς συγγραφὴν τῆς νέας Διαθήκης, μετὰ ταῦτα κατέστη γλῶσσα τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Πατέρων, τῶν συνόδων κλπ. ἐν ἐνὶ λόγῳ ἐγένετο γλῶσσα Ἐκκλησιαστικὴ. Ὅτι δ' εἰς ἐπικρατίῃσιν αὐτῆς πλείστον συνεβάλετο καὶ ἡ ἀπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ μεγάλου ἀνάμιξις μὴ καὶ ἐπίδοσις τῶν Ἑλλήνων ἐν Ἀνατολῇ, ἡ παρακμὴ δὲ αὐτῶν ἐν ταῖς ἀρχαίαις πόλεσιν, κττ. ἐδιδάχθη ἐν Ἀθην. Τ. Γ' σελ. 92 κ. ἐ. διὰ πολλῶν.

Τὸ ἔθνηκὸν ἀρα ναυάγιον ὑπῆρξε δυστυχῶς πλήρες, καὶ ὁ ἔμπειρος ὁπωσδήποτε τῆς μεσαιωνικῆς ἡμῶν ἱστορίας ἠξέυρει διὰ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἐθνικῆς ἐκείνης συμφορᾶς παρὰ τοῖς τότε ἢ θρησκεία ἐπέσχε τόπον καὶ τῆς πατρίδος, τούλάχιστον οὐδέποτε ἔλεγον δι' ἐμάχοντο ὑπὲρ πατρίδος, ἀλλ' ὑπὲρ πίστεως ἢ θρησκείας παρέσχεον αὐτοῖς καὶ ἀρχαιότητα ἄλλην, ἐν μέρει καὶ ἔθιμα καὶ παραδόσεις καὶ ἱστορίαν, ἐν μέρει τούλάχιστον καὶ ποιήσιν (μὴ δὲν ἀπῆται ὁ Χρυσόστομος νὰ φάδωσι τοὺς ψαλμοὺς τοῦ Δαυὶδ); ἐν ἄλλαις λέξεσιν ἡ θρησκεία παρ' αὐτοῖς περιλαβούσα καὶ ὑπαγαγούσα ὑφ' αὐτὴν ὅμπαντα τὸν βίον τῶν τότε κατέστη οὐχὶ ὅπως παρ' ἡμῖν σήμερον μέρος ἀναπόσπαστον συμπληρωτικὸν καὶ ἠθικοπρακτικὸν τῆς κοινωνίας, ἀλλὰ τὸ πᾶν αὐτῆς διό

καὶ ἠξίωσαν δι' σκοπὸς τῆς τε πολιτείας καὶ κοινωνίας, πρέπει νὰ εἶναι μόνη ἢ θρησκεία, καὶ βραχὺ ἢ πολιτεία ἐπὶ τοσοῦτον μόνον ἔχει λόγον ὑπαρξέως ἐφ' ὅσον ἦτο χρῆσιμος ἢ ἀναγκαῖα εἰς τὴν θρησκείαν, ἀρα δὲ τοῦ χρησίου ἢ ἀναγκαίου ἐκλιπόντος αὐτοῖς λόγος δι' ὃν ἐπεβάλλετο ἢ διὰ πάσης θυσίας σωτηρία τῆς πολιτείας. Ἰ

[Ἐπιμ. π. τ. ο.]

Γ. Ν. ΧΑΤΖΙΑΚΗΣ

1. Οὐδαί, ἐλπίζομεν, θὰ θελήσῃ νὰ συναγάγῃ ἐκ τῶν ἀνωτέρω τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡμεῖς λέγομεν ταῦτα ἐπὶ φθῆγ τῆς Ἐκκλησίας; μακρὸν ἡμῶν τὸ συμπέρασμα τοῦτο. Ὅμως τούναντιον φρονοῦμεν, ὅτι καὶ ἂν μηδὲν περὶ τῆς ἰσωτερικῆς ἀξίας ἐκατέρας θρησκείας εἴπωμεν, τὸ ἑλλην. ἔθνος ἔχον, ὅπως τότε εἶχεν, ἐπραξὲ συνετώτα καὶ ὠφελιμώτατα ἀσκαπὸν τὸ νῆον θρησκείας διότι παρακμάζον καὶ φθίνον ἐλαβεν ὅταν νέαν ζωὴν καὶ κίνησιν, ὥστε διὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ πρὸ πάντων κατώρθωσε νὰ ἐξελληνίσῃ κατὰ μικρὸν τὸ μέγιστον μέρος τοῦ ἀνατολικοῦ Ρωμαιοῦ κράτους, τ. ἔ. κατώρθωσε νὰ πλάσῃ τὴν ξένην δουλείαν διὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἡδυνήθη νὰ μετατρέψῃ καὶ μεταχρησισθῇ πρὸς ἴδιον ἀρεταῖς τσαυτάς ἀλλοφύλων δυνάμεις, οἷον Ρωμαίων, Σλάβων, Ἰσχυρίων, Ἀρμενίων κτλ., διὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἡδυνήθη νάντισθῃ πρὸς τοὺς φανατικούς Ἀραβῆς καὶ σάβη ὡς ἔθνος, καθ' ὅσον διὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἠνωτο καὶ ἐνετίετο διὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ τέλος καὶ μόνου σχεδὸν δι' αὐτοῦ ἐσώθη ἐπὶ Τουρκοκρατίας. Ἀναμφιβόλως συνέβησαν ἀπὸ τοῦ πλάσιου καὶ ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικῶς ἡμῶν πράγμασιν, ὅπως ἐν πάσι τοῖς δι' ἀνθρώπων ἰκτελουμένοις ἔργοις, ποικίλαι καταχρήσεις, ἀλλὰ δι' αὐτῆς νὰ φέγωμεν τὴν Ἐκκλησίαν καθόλου καὶ νὰ παραβλέπωμεν ὅσα ὡς ἐθνος ἐλάμβανεν παρ' αὐτῆς ἐνεργείας; σπουδαιοτάτας, τοῦτο κρίνομεν ἀδικώτατον. Ὅπως ἀδικον ὑπολαμβάνομεν καὶ τὴν συχὴν παρ' ἡμῖν ἐπ' ἐσχάτων μορφῶν, ἢ ἄλλως ἐκδορῆς γενναίαι προφῆρουσιν, ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν κατώρθωσε νὰ ἐξελληνίσῃ τοὺς ἐπ' αὐτὴν ἀλλοφύλους λαοὺς, οἷον Σλάβους, Ρωμαιοὺς, κλπ. ἀδικίαι φρονοῦμεν ὅτι ἡ μορφή αὐτὴ τότε μόνον θὰ εἶχε λόγον τινά, ἂν ἦτο βέβαιον ὅτι ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ ἑλλην. ἔθνος καθόλου καὶ πρῶτον ἀπὸ τῶν ἄλλων ἔχον μὴ συνειδητὸν ἔθνηκον καὶ ἀντίτασον ἑαυτοῦ; ὡς ἔθνος Ἑλληνικὸν πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους, ἀλλ' οὐδὲν ὑπὲρ τοῦ ἐθνισμοῦ τῶν ἐπραξεν. Ἄλλ' ἴσα ἴσα τοιαύτη συνειδησις ἦτο πάντῃ ἔντη τοῖς Βυζαντινοῖς σχεδὸν μέχρι τῶν Κομνηνῶν, καὶ τότε δὲ πάλιν ὄλιγοις μόνον κατέστη αἰσθητὴ ὅι πολλοὶ κληρικοὶ τε καὶ λαϊκοὶ ἐξηκολούθουν νὰ αἰσθάνωνται ἑαυτοὺς Ὀρθοδόξους Χριστιανούς; ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς ἀπ' ἀνατολῶν Μωαμεθανούς καὶ αἰρετικούς; καὶ τοὺς ἀπὸ Δυσῶν ἔκτοτε ἐπεργαζομένους κατακτητὰς Φράγκους. Μετὰ δὲ τὴν ἄλωσιν ἐνεκα τῆς ἐπικρατίας ἐπὶ μακρὸν ἀμαθείας καὶ τῆς ἐκ τῶν κρατούντων Ὀθωμανῶν πίστεως; καὶ τῆς ἀντιθέσεως τῆς πρὸς αὐτοῦ, ἀπαξίαντες οἱ Ὀρθόδοξοι ἠθῆνθησαν ἑαυτοὺς εἶναι μᾶλλον ἢ πρότερον ἠνωμένους ἐν ταῖς δυστοχίαις; τότε δὲ περὶ διαίρεσιν; αὐτῶν καὶ διαστολῆς; εἰς διάφορα ὅπλα οὐδὲ λόγος ἠδύνατο νὰ γίνῃ, εἶτι δ' ὄλιγώτερον ἐνεργεία εἰς ἀπορρόφησιν φύλων τινῶν ὑπὸ ἄλλου. Εἶναι δὲ, ἐρωτῶμεν, δίκαιον νὰ μεμφόμεθα τοὺς πολυπλοῦς ἐκείνους; ἄνδρας ἐπὶ παραλείπει καθήκοντος, ὅπερ ἐν τῇ ἐποχῇ ἐκείνῃ καὶ ὄφ' αἰ; ἰδιαιτέρας ἔχων περιστάσεις οὐδ' ἠδύνατο νὰ φαντασθῶν;

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΜΑΡΤΙΟΥ Η. — Κυριακὴ Γ'. τῶν νηστειῶν.
 Τῆ; Σταυροπροσκυνήσεως; καὶ Συμφωνίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.
 ΕΚΚΛΗΣΙΑ. — Πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἐν τῷ σταδίῳ τῆς νηστείας πνευματικῶς ἀγωνιζομένων, προβάλλεται σήμερον ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ὁ τίμιος Σταυρὸς εἰς προσκύνησιν. Διὰ τοῦτο οὐ μόνον ἡ σημερινὴ Κυριακὴ, ἀλλὰ καὶ πάσα ἡ ἐρχομένη ἐβδομάς, ἐκλήθη ἐβδομάς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.
 Σωφρόνιος πατριάρχης Ἱεροσολύμων [634 - 638].
 Εἰς τῶν ἐνδοξῶν Πατέρων καὶ ὕμνο-

γράφων τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, εἶπερ τῆς καὶ ἄλλος κάτοχος τῆς ἀρχαίας γλώσσης, ἐνθέρμος τῆς φιλοσοφίας φίλος, ἐφ' ᾧ καὶ τοῦ τίτλου τοῦ Σοφιστοῦ ὑπὲρ τῶν συγχρόνων ἠξιώθη.

Τὴν χάριν τοῦ καλλίου αὐτοῦ καὶ τὸ ὄψος τῆς πομπικῆς αὐτοῦ διανείας ἀνεμίτησαν, ὅσοι ἀνέγνωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ. — Ἐκατὸν τῶν ποιημάτων αὐτοῦ ἀκολουθεῖ τοῦ μεγάλου Ἀγίου καὶ ἡ ἐν ἐσθῆτι ἀσπίνωτομένη εὐχὴ ἢ τῆς ἀποφύσεως... Ἐργὸν τοῦτον εἶδον αἰ ὄψασιν τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανῶν, εἶναι δὲ καὶ ὁ πρῶτος συγγραφεὺς τριφθίων ἢ τοῖς ἐκκλησιαστικῶν ὕμνων, οὗ; συναρμολογῶσαι [ἔξ ἂν οἱ εἶρημι] τρεῖς; φθαί. Τῶν Ἱεροσῶν πολιούχων τὰ Ἱεροσόλυμα ὁ Σωφρόνιος; κατέφωγεν εἰς τὸν Ἀλεξανδρείας Πατριάρχην Ἰωάννην τὸν Ἐλεῖμονα, μεθ' οὗ στενωτάτην καὶ ἀδίσταστον φιλίαν συνέθεσαν. Μετὰ τινὰ χρόνον ἐπιστρέψας πάλιν εἰς τὸν ἑαυτοῦ ὄρον, ἀλλὰ τῷ 636 ὁ Ὁμάρ πολιούχης καὶ κλίβιν τὰ Ἱεροσόλυμα αἶτινα ὑποτάσσονται αὐτῷ, αὐτοῦ τοῦ Πατριάρχου τῆς συνθήκας ποιησαμένον. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην [637] τὸ ἑπρῶτον ἐπεβλήθη τοῖς Χριστιανοῖς βῆδὸ τῶν Ἀραβῶν ὁ κεφαλῆκός; φύρος [γαρατῶν]. Ὁὲ πολλοὶ; ὅμως παρὴλο; χρόνος; καὶ νῆα ἀνεσώθησαν ἔριδες, ὁ δὲ παλιός; Πατριάρχης; ἔχον ὄφ' ὄψιν τοὺς λόγους; τοῦ Σωτήρος; αἰ; ἡ Ἱερουσαλὴμ ἔσται; πατομένη; ὑπὸ ἔθνων; περίφοδος; διὰ τὴν τούχην; τῆς; ἐν Παλαιστίνῃ; Ἐκκλησίας; ἀπέθανε; τῷ 638. Καὶ τῆ; ἀληθεία; ὅσα; προαίθθαι; ἰ; Ἐκτοτε; πληθος; διὰ; τῆς; Ἱερουσαλὴμ; διήλθον; ἔθνη; καὶ; ἔκτοτε; ἀπὸ; παντός; ἔθνος; ἀνθρώπων; πατοῦσι; τὸ; ἔδαφος; τῆς; μυστηριώδους; ταύτης; πόλεως; Γ. Α.

ΙΣΤΟΡΙΑ. (11 Μαρτίου 1825). — Ἐκστρατεία τοῦ Ἰωάννου Γκούρα, κατὰ τοῦ Ὀδυσσεῶς Ἀνδρούτσου...

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

3. Εἰς τὰς μέγας οἰ ἀρχαίαι ἐν μεγάλοις καίαι μετῶν, καὶ τὸν ἑθνηκὸν πολλοὺς εἰς αἰῶνας ἔτι παραίτησιν. Ἄν το πρῶτον μὴ στοιχῆται τεχνικὰ μὴ ἀραιόσθ; Κάτι βραβεῖον θὰ γίνω; πρόσεξτε; μὴ; μέσα; πῆσθ; *
4. Ἐ τὴ Βουλῆ; μας; δύο; — τρία; καὶ; ὅσα; θέλει; ἔ; τὰ; βιβλία; ... Κ.

ΛΥΣΕΙΣ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

1. Λύρα, οὐρα, λύρα. — 2. Θάμνος, ἄμνος.
 Πρῶτον ἡ λύρα; ἰ; Διαιμαντόπουλος; Ν. Π. Β.; Α. Βούλγαρης; Μ. Ἡρ. Σεβαστιανός; Ν. Α. Α.; Θ. Ν. Ζ.
 Ἐν Πάτραι; ὁ; κ; Ν. Α.

ΑΛΗΘΟΓΡΑΦΙΑ

Ι. Χ. Α. Παιριὰ. Οἱ ὄπερ τοῖς ἐλευθερίας; μας; πόλεμο; ὄσαντες; Φιλῆλλης; ἀνέρχονται; ἀκριβῶς; εἰς; 22; ἔξ ὧν; ΟΥΔΕΙΣ; ἔχ. — Ἰω. Δ. Ἀθῆνας; Σεβασθέντες; τὰ; χειρόγραφα; τοῦ; πολυτίμου; φίλου; τῆς; Ἐβδομάδος; κ. Χ. δὲν; μετεβόλομεν; τὸ; Μάρκον; εἰς; Μοναχόν. Δυστυχίαι; εἰς; τὸ; ἔθνος; περὶ; τοῦ; ὁποῖου; εἰ; γείρεται; συζήτησις; ἀν; πρὸς; τὸ; Μοναχόν; μᾶλλον; ἢ; πρὸς; τὸ; Μάρκον; διαίρεται; — Γ. Γ. Ἀθῆνας. Δὲν; ἔχετε; δίκαιον; πᾶν; τὰ; πλὴν; τοῦ; λίαν; ἐνδιαφέροντος; διὰ; τὸν; ἑλληνισμὸν; μυθιστορηματοῦ; εἶναι; πρωτότυπα; ὄρεϊσθε; ὅμως; νὰ; ὁμολογήσῃτε; ὅτι; καὶ; ὄμψ; εἶσθε; ἀρετὰ; πρωτότυπος; περὶ; τῶν; λοιπῶν; οἱ; παραπέμπομεν; εἰς; τὰ; περὶ; τοῦ; φούρου; τοῦ; Ναστραδίν; Χότζα; ἱστορομένου. — Α. Δ. Κ. Ἀθῆνας. Ἀναμνηστικὸν; τὰ; χειρόγραφα; οἱ. — Α. Κ. Σ. Τρίκαλα. Σῆ; εὐχαριστοῦμεν. — Δ. Β. Ἀλεξάνδρειαν. Σῆ; εὐχαριστοῦμεν; ἐπίσης; τὸν; ἀξίωτον; Κ. Ἐλ. Γν. — Κ. Α. Π. Τρίκαλα. Εὐχαριστοῦμεν. — Ε. Γ. Δ. Πρῶσαν. Δτ; εὐχαριστοῦμεν; τοῦ; ὄρους; οἱ. — Ἀχιλ. Κ. Παιριὰ. Σῆ; εὐχαριστοῦμεν; περὶ; ἂσ; τ; κ; α. — Κ. Ι. Π. καὶ; Κ. Α. Ἀθῆνας. Ἐπιθυμοῦμεν; νὰ; εἶδωμεν. — Γ. Β. Ἀθῆνας; ἐκ; παραδρομῆς; ἐγράφη; ὅτι; συγγραφεὺς; τῶν; ἑθνηκῶν; τοῦ; Διαδόλου; εἶναι; ὁ; Γρ. Ξυλόπουλος; ἰ; ὄψ; εἶνε; ὁ; Γρ. Δ. Ξυλόπουλος; Ν. Α. Πάτραι. Σῆ; εὐχαριστοῦμεν.